ZLUKOV

TOHLE BYL A JE NÁŠ ZLUKOV

Zlukov, okres Tábor

Počet obyvatel: 282
Počet domů: 119
Katastrální výměra: 604 ha
Celková výměra lesních pozemků: 69,55 ha
Nadmořská výška: 439 m n.m.

Důležité mezníky

1340 první písemná zpráva
15. století rytíři Smrčkové z Mnichu
1720 záznamy osadníků českého původu
25.7.1847 narození Vojty Slukova
1875 stavba kaple sv. Jana Nepomuckého na zděnou
1904 výstavba školy

Tradice stále držíme

Masopust, vynášení Moreny, řehtání a koledování na Velikonoce, stavění Máje, Pouť Jana Nepomuckého, Havelské posvícení, setkání důchodců, Myslivecké hody, dobrovolní hasiči, svatá Barbora, svatá Lucie, čert a Mikuláš, adventy, ...

BUĎTE S NÁMI V KONTAKTU

web: www.zlukov.cz
Facebook: Zlukov - Oficiální skupina

KDE SE VZAL NÁZEV ZLUKOV?

... předpokládá se, že název vznikl z tvaru “Z LUK” - ZLUKOW
...místní jméno Zlukov vzniklo z vazby “z luk” tak, že zakladatel sídla se jmenoval Zluk
(pocházel z luk)

...kolem roku 1200 byla zde stará vesnice, která se psala ŽLUKUOW

...říkávalo se i ves lidí Žloukových - ŽLUKOV (je doloženo osobní jméno Žlúk, které patrně souvisí se slovesem žluknouti)

1362 název zněl ZLUKOW
1382 to byl ŽLUKOV
1790 se vesnice jmenovala ZLUKOW nebo SLUKOW
1842 úředně již se říká SLUKAU nebo ZLUKOW

SLUKOV nesouviselo se slukami, ale bylo to německy psané české ZLUKOW ... ale kdo ví...

STŘÍPKY Z DÁVNĚJŠÍ HISTORIE ZLUKOVA

První písemné zmínky o obci Zlukov jsou **od roku 1340** (ze spisu J. Hrubého). Zakládání drobných sídlišť v kraji se odehrávalo ve 13. století. Původní prales byl vypálen a okolo potůčku vznikala sídla. Některá drobná zanikla, větší sídla pak měla už kostel a byla zakládána okolo čtvercových nebo obdélníkových náměstí.

V roce 1382 patřil Zlukov bratrům **Vyšatovi a Buzkovi z Machovic**, kteří svůj majetek postoupili králi Václavu IV. V té době zde byli osadníci německé národnosti, v čele rychtář Andelík.

V 15. století dostali Zlukov **rytíři Smrčkové z Mnichu**. V letech 1448-66 zde vládl **Heřman Smrčka** a po něm jeho synové. Ti Zlukov prodali **Kateřině, kněžně Minsterberské ze Sas**, manželce Jindřicha IV. Po smrti Kateřiny kněžny Minsterberské zdědila Zlukov dcera její Aňa vdova po Jidnřichu IV. z Hradce jež popluží Zlukovské rozprodala. Tak prodala Dvořákovo dvůr a půl lánu polí a dne **26. srpna 1534** ostatek **Matěji Kuklvejtovy z Horusic**, který přikoupil také dvůr i s půl lánem polí od výše jmenovaného Dvořáka. V roce **1545** připadla vesnice vnučkám Aňi z Hradce, Voršile a Alžbětě, provdané za Diviše Slavatu z Chlumu.

V roce **1585** po smrti Alžběty připadla obec **Zlukov Adamovi II. z Hradce** a ten ji připojil **k panství Řečickému**. V **17.století** statek byl zván Nezbedovský a za války 30. leté zpustnul. Nového hospodáře obdržel teprve v roce 1653 od vrchnosti. Ve vsi bylo v tu dobu 17 lidí usedlých, kteří drželi 64 a půl čtvrtí gruntu.

Před bitvou bělohorskou poddaní ve Zlukově, jako skoro všude na panství řečickém, **hlásili se k víře evangelické**. Po bitvě na Bílé Hoře byli ovšem přinuceni, **vzdáti se víry otců svých** a přijati víru katolickou. Horlivější vyznavači raději však opustili rodný krb, než by se vzdali své víry a prchli do světa. Jeden **z rodáků Zlukovských**, jakýsi **Franta Vojtů** dostal se do krajiny krumlovské a tam se připomíná rok 1666 v jakém zápise pozemkovém. Uměl psáti, neboť sám své jméno zapsal. **Roku 1684 na den svatého Kosmy a Damiana, byl však tento Franta Vojtů**, sedlák obrovský ze vsi Zlukova, podezřelý z kacířství v žálář uvězněn, jak zapsáno v diariu krumlovském. Jaký osud ho očekával, lze si domysliti, kacířství se trestalo tehdá smrtí. (Kacířem byl každý, kdo nebyl katolík).

Od roku **1720** jsou záznamy, v nichž se nachází jména osadníků českého původu: Matěj Adamů, Vít Leksa, Vít Novák, Pavel Zavadil, Jakub Janek, Pavel Bartoš, Jiří Vojta, Jan Kadlec, Tomeš Bicek, Ondřej Drábek, Josef Kouba, Tomáš Vaněk,Řehoř Dvořák, Václav Holub, Matěj Krátkej, Jakub Jeníček, Prokop Matějíček, Jan, Janda a Martin Dobeš. Potomci těchto osadníků žijí v obci dodnes.

V roce **1835** je ve Zlukově **48 domů a 325 obyvatel.** Z této doby pocházejí názvy na území Zlukova: Čekal, Železný vršek, Záseky, U Brůdku, Kukače, na Rumlici, Mlíčnice, na Bojišti, Spáleniště (oba názvy pocházejí z r. 1468, kdy zuřila válka mezi pány z Hradce a Rožmberky), dále Padělky, v Lísku, Doubek, Jitárko, Brodecká, u Lávek, Písecké, Hlavně, Vrše, Pláňavy, na Skalkách a Čapky.

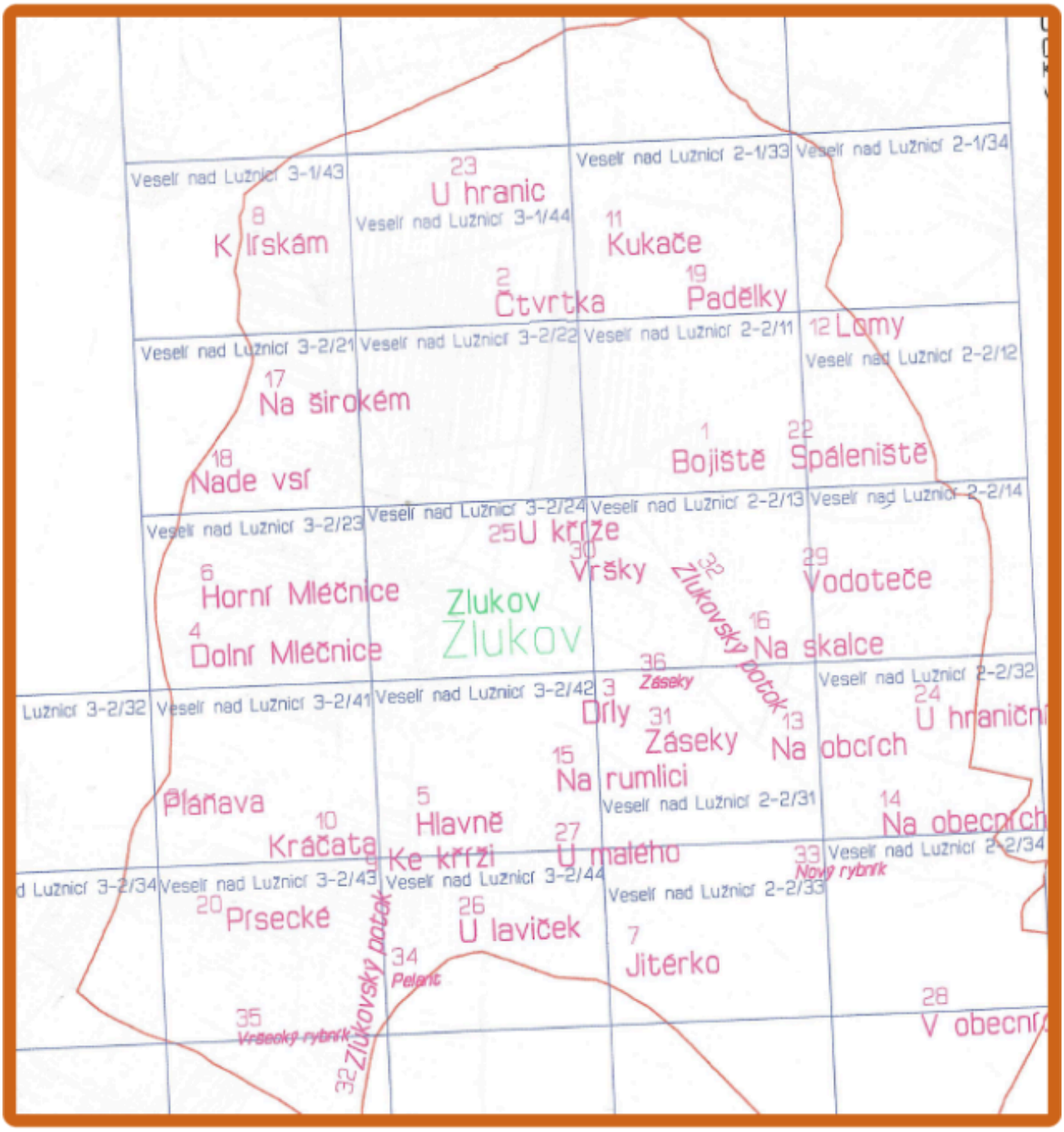

Roku **1910** napočteno ve Zlukově jest v 68 domech 391 obyvatel a z toho bylo 180 žen a 211 mužů, 1 kovář, 1 truhlář, 3 zedníci a 1 tesař. Hovězího dobytka bylo ve vsi 411 kusů, koní 10, vepřů 260, 580 hus, 1290 slepic, 96 kachen a ovce a kozy nebyly žádné. Toho roku bylo velmi suché léto.

V roce **1912** došlo i k soudnímu sporu skrze soukromou lesní cestu do obecních lesů Zlukovských od Drahova ku louce pod Hraničníkem, po které chodí Újezdečtí do Drahova. Újezdečtí totiž žalovali obec Zlukovskou, by jim řečenou cestu spravila, by po ní mohli svobodně jezditi. Spor onen trval 2 roky, byli povolaní k soudu jako svědci nejstarší pamětníci z obce (dědeček Bicků ale prastarý, který dokázal, že Újezdečtí dříve tudy nechodili ani nejezdili čímž ovšem onen spor Újezdečtí prohráli. Prohru onu Újezdečtí nemilé nesli a v roce 1926 opět onen spor obnovili. Jakmile dostala obec Zlukovská předvolání k soudu, odvolala se jednoduše na rozsudek z roku 1912, čímž byl onen spor Újezdeckým zamítnut.

"**28.říjen 1918** jest a bude zajisté nejpamátnějším dnem v celém českém národě, v celém českém žití. Toho dne prohlášena naše samostatnost, toho dne dostalo se nám všem zlaté svobody.

Tento vzácný den dlouho a dlouho toužený a žádaný konečně přišel a národ český stal se národem svobodným, vstoupil mezi národy kulturní. Slzou radosti zarosilo se každé oko upřímného Čecha nejen u nás v Čechách, ale i u Čechů, kteří žijí za hranicemi naší drahé vlasti. Ze všech stran ozývá se drahé slovo "svoboda".
Prapory říšské ničeny, obrazy císaře páleny, říšské znaky orlů z budov odstraňovány. Vše to se dělo s klidem, rozvahou a radostí nad nabytou svobodou. Bože, posiluj nás ať ve svornosti a lásce dílo osvobození dokonáme. Jednoty a síly třeba nám neb nepřátelé naši ač poraženi obklopují nás kolkolem, čekají na příležitost, by nás mohli znovu zotročit."
... zapsal v říjnu 1918 Josef Sedloň, správce školy ve Zlukově.

Mobilizace světové války učinila na obyvatelstvo trapný dojem, úsudek všeobecný byl, že válka dlouho nepotrvá. Dobrovolně se do války nehlásil žádný. Zdejší vojáci bojovali na ruské, srbské i na italské frontě. Války se účastnilo 44 mužů. Všeobecné mínění bylo, že to Rakousko a Německo prohraje, konec války byl očekáván s velkým napětím.

V roce **1929** byl postaven nový hostinec (u Hůlky čp. 4) dle starého názvu u „Bartošů“. Hostinec onen postaven byl stavebním inženýrem Řehořem z Bukovska a zařízen dle nejnovějších vzorů. Jen samotný sál na tančení měří 100 m2.

V roce **1931** sbor dobrovolných hasičů ve Zlukově spolu se Spolkem divadelních ochotníků ohradili místo před školní zahradou se svolením obecního zastupitelstva a upravili je na sad, práce spojené s úpravou provedli členové sboru a ochotníků zdarma, dříví na plot dala obec, kamenné sloupy byly koupeny hasičským sborem.

V roce **1926** byla ve vesnici přestavěna zdejší kovárna nákladem obce 110 000 Kč a dále byla postavena obecní úřední váha za jednoroční nájem z honitby občanů a za šestiletý nájem z honitby obecní celkově 6 480 Kč. V následujícím roce byl koupen z honitby občanů čistič na obilí (tier). V tento samý rok byla vybudována okresní silnice od Zlukova k Újezdci obecním nákladem za 20 430 Kč.

V roce **1927** si občané Zlukova mohli koupit chleba za 3 Kč za kilo, vepře většího k porážce 8 až 10 Kč za kilo živé váhy nebo 1 litr piva za 1 Kč 30 haléřů. V tomto roce bylo v obci jest zařízeno 20 elektrických motorů pro pohon strojů ku mlácení obilí a ku řezání krmiva.

“V rámci oslav 13. výročí naší samostatnosti, sehrálo se na den 28. října divadelní představení “Za svobodu” v hostinci u Hůlků. Začátek o půl třetí odpoledne a v osm večer, vstupné I. místo 5 Kč, II. místo 4 Kč, k stání 2 Kč. Před divadlem byla věcná přednáška pana Čížka. Sehráno výborně, avšak návštěva vzdor slušnému počasí byla pramizerná, neboť bylo vybráno na odpolední představení 195 Kč a večer 153 Kč, takže se doplácelo 51,60 Kč. Smutný úkaz a zvláště v takové vsi jako jest Zlukov”. ...zapsal v říjnu 1931 Josef Sedloň, správce školy ve Zlukově.

Rok **1938** byl pro obec kritický. 21. května proběhla částečná mobilizace, ale situace se uklidnila a narukovaní byli propuštění zpět. Propuštění netrvalo dlouho, 23. září byla opět vyhlášena mobilizace až do 40 roků. Tím samým dnem byli zabíráni koně pro účely vojenské. Tou dobou počalo setí ozimu a dobývání brambor a tak velký úbytek potahu měl za následek, že někteří hospodáři neměli vůbec potahu, čímž jeden druhému vypomáhal s volským i kravským potahem.

Naše vojska musela dobrovolně ustupovati, ježto nebylo možné tuto přesilu zdolat, poněvadž nás naši spojenci opustili.

… a jak se po chalupách říkávalo? a dodnes i říká …

Čís. dom.	Majitel	Jak se tam říká? – lid.	Čís. dom.	Majitel	Jak se tam říká nebo říkalo?
1.	Jan Novák	u Briků	27.	Vojtěch Jan Vihra	Obchodník
2.	Matěj Kubíček	u Kubíčků u Kadbů	28.	Jan Koula	u Krejčů
3.	Frant. Novák	u Vojtů	29.	Ludvík Kulhánek	Kovárna
4.	Marie Dvořáková	u Bartoňů	30.	Obec	Chudobinec
5.	Marie Grabová	u Fajlů	31.	Jos. Vaněk	u Farářů
6.	Marie Novotná	u Janků	32.	Vil. Vichra	u Vichrů
7.	Frant. Veselý	u Veselých u Dvořáků	33.	Jr. Hanzl	u Hanzů
8.	Marie Drozová	u Drozů u Dvořáků	34.	Václav Kadlec	u Kajnýků
9.	Matěj Zeman	u Franků	35.	Antonín Moravec	u Moravců
10.	Jakub Salaba	u Zavadilů	36.	Anna Michová	u Kůnerů
11.	Josef Salaba	u Salabů u Novotů	37.	Tomáš Čech	u Špičků
12.	Matěj Šuma	u Tříbylů	38.	Jan Novák	u Kulhánků
13.	Jan Zrádcě	u Zrádců u Čexů	39.	Jan Tomša	u Tomšů
14.	Václav Šuma	u Kolařů	40.	Jakub Vaněk	u Kaiterů
15.	Jan Suchý	u Holubů	41.	Jan Chvátěl	u Chvátělů
16.	Jos. Hanzal	u Hrníků	42.	Marie Murilová	u Kouláků
17.	Marie Vojtová	u Adamů	43.	Jan Janoch	u Vojtů
18.	Jakub Remeš	u Remešů	44.	Jr. Lýskovec	u Voudrnků
19.	Jan Vichra	u Vichrů	45.	Václav Novák	u Hanů
20.	Václav Zeman	u Zemanů	46.	Frant. Novák	u Kousků
21.	Jan Lukáš	u Lukášů	47.	Ludvík Kulhánek	u Čexů
22.	Tomáš Mach	u Machů u Vaňků	48.	Frant. Fouka	u Houska
23.	Jan Vrátník	u Koulů	49.	Jan Šrámek	u Šrámků
24.	Karel Holubička	u Janů	50.	Jan Suchý	u Suchých
25.	Josef Novák	u Kořínků	51.	Jan Čech	u Pavlů
26.	Josef Čech	u Drábků u Čechů	52.	Vojt. Vávra	u Vávrů

… a jak se po chalupách říkávalo? a dodnes i říká …

Čís. domu	Majitel	Jak se tam říká – (lo)?	Čís. domu	Majitel	Jak se tam říká (lo)?
53.	Frant. Kus	u Kráthých	69.	Frant. Čech	u Čechů (u Žadáků)
54.	Václav Zeman	u Zemanů	70.	Rudolf Flíčka	u Smíčků
55.	Josef Čech	u Fíchů	71.	Václav Lukáš	u Lukášů
56.	Vojt. Roček	u Ročků	72.	Štěpán Čech	u Čechů
57.	Frant. Houba	u Murlů	73.	Jan Veselý	u Veselých
58.	Jan Zeman	u Zemanů	74.	Václ. Vícha	u Vichů
59.	Frant. Dvořák	u Kráuhů	75.	Jan Ondrej	u Ondrejů
60.	Frant. Jeníček	u Jeníčků	76.	Fran. Chlaň	u Chlaňů
61.	Jan Hanzr	u Hanzrů	77.	Václav Hanzal	u Hanzalů
62.	Frant. Vránek	u Vránků	78.	Jan Lacina	u Lacinů
63.	Frant. Chlaň	u Chlaňů	79.	Jan Muril	u Murilů
64.	Matěj Chlaň	u Chlaňů	80.	Frant. Jiřík	u Jiříků
65.	Marie Vaňaková	u Vaňatů	81.	Václ. Praina	u Pranů
66.	Škola		82.	Obec, č. Čís. nehrán	
67.	Jo. Dvořák	u Dvořáků	83.	Vojt. Kohara	u Koharů
68.	Alb. Grabová	u Grabců	84.	Jan Dvořák	u Dvořáků

1 q žita 120 Kč
1 q pšenice 130 "
1 q ovsa 102 "
1 q jetmene 105 "
1 kg jablek vybl. 6 Kč
1 kg releňáku 7 Kč
1 kg žlutáku 8 Kč
1 q sena 60 Kč
1 q slámy 35 Kč

Hovězí dobytek 1 kg živé váhy 1·5 Kč – 4·5 Kč;
vepřový 1 kg ž. v. 5–6 Kč;
1 kůň 2000 – 3000 Kč
1 l mléka 1·6 Kč
1 kg máslo 18 – 20 Kč
pár holoubat 6 Kč, husa 30 Kč
1 pár telat 200 – 300 Kč
1 q brambor 20 – 30 Kč.

ceny v roce 1931

JAKUB VOJTA SLUKOV významný rodák obce

"…. Osobní zvláštnost herce Slukova zkrátka jest: prostá přirozenost, ale zcela opravdového druhu …"

Jan Neruda

Jakub Vojtů se narodil 25. července 1847 ve Zlukově čp.17. Obecnou školu vychodil v Drahově a hlavní školu pak navštěvoval v Soběslavi. Do německého gymnasia chodil v Jindřichově Hradci. Kubovi Vojtů bylo šest let, když mu zemřel otec a bylo ještě doma 9 sourozenců. Podle přání otcova měl býti knězem, jako jeho nejstarší bratr František, který Kubu také na studiích vydržoval.

Srdce však mladého Jakuba táhlo k divadlu a tak skutečně odešel v roce 1864 "ke komediantům". Poprvé vystoupil u Čížka v Třeboni 25. ledna 1865 v úloze zrádce Mildy z Dědic v Hálkově dramatě "Záviš z Falkenštejna". V příštích letech prošel tvrdou, ale poučnou školou několika divadelních společností. Své umělecké jméno přijal Jakub Vojta na základě návrhu Františka Pokorného (podle své rodné vesnice). Po náhlém onemocnění tragika Prozatimního divadla Karla Šimanovského, byl Slukov povolán k prvnímu vystoupení na **pražském zemském divadle**. Bylo to v roli hraběte Wattera v "Kalince Heibronské" dne 16. ledna 1875. A tak hraje stále již v Praze v **Prozatimním divadle** a později i **divadle Národním.**

“Mnozí občané slukovští jen kroutili udiveně hlavami, jakou to podivnou cestou stal se Kubíček tak “velkým pánem”. A málokdo si uvědomil, jaké veliké moře bolesti, ústrků a zklamání musil Jakub přeplouti, než dostal se k svému vytouženému cíli. Jeho hlava s krásným hrdým čelem, bujnými kadeřemi, orlím nosem, přísnými rty a s těma vše pronikajícíma jasnýma očima - již dávno dřímá věčný sen. Jakub Vojta Slukov byl stroprocentní muž. “

úryvek ze sloupku tehdejších novin, vypráví babička Vojty Slukova, autor K. Drahovský

Dne 28. dubna 1890 se oženil a ještě téhož roku byl s manželkou na návštěvě ve Zlukově a v Drahově, kde byli jeho rodiče pochování . V kostele byl po levém boku oltáře obraz, který nechal k poctě svých rodičů namalovat. **Měl dvě děti, Tomáše a Lidušku.**

Jádrem Slukova umění byli mužní, drsně dobrodružní hrdinové, šlechetné postavy. Rozsah a hloubka jeho hereckého oboru byly však daleko větší, nebyl mu cizí ani humor a jemná komika. Významnou složkou Slukova života byla jeho veřejná a sociální činnost. Vážností jeho jména a osobní zálibou mezi herectvem se mu podařilo soustředit většinu českých herců v **“Ústřední jednotě českého herectví”** založené v roce 1885. Organizace měla mimo jiné podpůrný ráz v nemoci nebo při špatných podmínkách členů. **Slukov** byl vlastně prvním **velkorysým odborářem** mezi ochotníky. Vedl jí plných 13 let. Byl také **průkopníkem divadelního muzejnictví**. Při organizování Národopisné výstavy v ř. 1895, připravil divadelní expozici a objevil a zachoval tak mnoho vzácných divadelních památek. Byl dobrým **překladatelem** a **příkladným vlastencem tělem i duší**. Byl oddaným přítelem Jana Nerudy, Mikoláše Aleše, Jaroslava Vrchlického, J.S. Machara a Aloise Jiráska, kterého provázel 10.8. 1894 naším krajem. Alois Jirásek měl v úmyslu po první světové válce napsat o Slukovi knihu. Protože vleklá nemoc Slukova se stále zhoršovala a dělala mu potíže při hrách (velmi **chrapěl), nabídlo mu Národní divadlo funkci režiséra a později se stal ředitelem divadla URANIE**. 14 prosince 1901 odchází ze scény Národního divadla se slovy ... **“herec umírá dvakrát, poprvé, když odchází ze scény a podruhé, když odchází na věčnost ...”**

“V sobotu byli jsme se podívat ve Zlukově, v mém rodišti, prohlédli jsme si tamější bývalé hradiště a pak jsme šli do Drahova ... a vrátili jsme se přes mlýn Krkavec do Veselí na nádraží na nocleh ... Druhého dne šli jsme do Veselí na ”ranní”, abychom uviděli hojně lidu z Blat. Jiráskovi se líbilo.”

úryvek z deníku Vojty Slukova, srpen 1984

Jakub Vojta Slukov umírá 17. března 1913 v necelých 56 letech a je pochován v Praze na Olšanech. Ještě večer před svou náhlou smrtí seděl s přáteli v kavárně Slavia. Podle jeho deníku, který si velmi pečlivě vedl, **hrál** celkem **3074 krát** a sehrál 415 premiér. Největších úspěchů a výkonů dosahoval v rolích Oidipus, Brutus, Othello, ...

Dne **21. prosince 1910** se konala ve Zlukově **velká slavnost při odhalení pomníku** tomuto rodákovi, prvního toho druhu, českému herci Jakubu Vojtu Slukovi. Sjelo se tehdy tisíce občanů a pomník byl doslova zasypán věnci a kyticemi...”**Takové slavnosti snad již ve Zlukově nikdy nebude**”...psaly tehdy noviny.

V roce **1937** byla na rodném domě odhalena **pamětní deska** péčí Československých turistů, odbočky ve Veselí nad Lužnicí. Byla současně otevřena stezka z Drahova přes Zlukov a Řípec do Soběslavi, pojmenována “Stezka Jakuba Vojty Slukova”. Po význačném jihočeském rodáku byla také pojmenována ulice v části města Veselí 2.

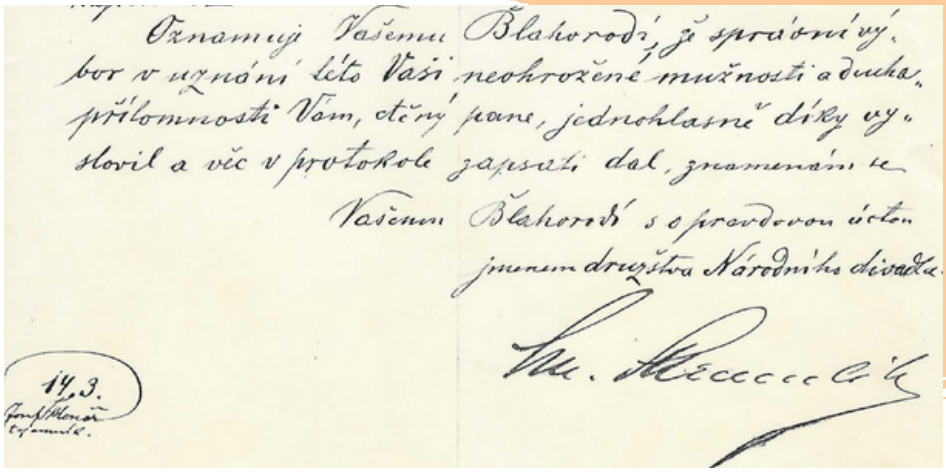
Oznamuji Vašemu Blahorodí, že správní výbor v uznání této Vaší neohrožené mužnosti a ducha přítomnosti Vám, ctěný pane, jednohlasně díky vyslovil a věc v protokole zapsati dal, znamenám se Vašemu Blahorodí s upřímnou úctou jménem družstva Národního divadla.

V období duben - červenec 2023 byla otevřena výstava věnovaná 120. výročí úmrtí Zlukovského rodáka v Blatském muzeu ve Veselí nad Lužnicí. Na vernisáži moderované RNDr. Danielem Abazidem, osobnost Slukova přiblížil autor výstavy Mgr. Petr Šťovíček, promluvil též starosta Zlukova Jan Lacina a PhDr. Hanuš Jordan z Divadelního oddělení Národního muzea. Verše Vrchlického, Machara a Lukavského věnované Slukovovi přednesl Miroslav Čížek.

Dne 4. května 2024 byla opět s významným přispěním a trpělivou prací spolku "Přátelé historie Veselí nad Lužnicí a okolí" **znovuotevřena "Stezka Vojty Slukova"**. Myšlenka znovuotevření stezky oživila prvorepublikovou turistickou stezku, kterou 9. května 1937 slavnostně otevřel Klub českých turistů ve Veselí - Mezimostí. Stezka začíná na počátku zelené turistické trasy, v místě dříve známém jako "U Sosny", a pokračuje do Zlukova k památníku Jakuba Vojty Slukova.

V roce 2024 "požádala Slukova rodná vesnice" o adopci jeho hrobu v Olšanech.

Vážení návštěvníci!

Na tomto místě začíná naučná stezka Jakuba Vojty – Slukova, pojmenovaná po jednom z nejslavnějších hereců Národního divadla, rodáka ze Zlukova.
Je obnovenou stezkou, kterou 9. května 1937 slavnostně otevřel Klub českých turistů Veselí nad Lužnicí – Mezimostí, u památné „sosny".
Vysadili ji obyvatelé Tyršovy čtvrti a dlouhá desetiletí se tomuto místu říkalo „U sosny".
Zalesněný kopec se jmenuje Klobasná.
Původní stezka vedla přes Klobasnou, Zlukov, Řípec na soběslavské nádraží.
Obnovená stezka prochází obcemi Zlukov, Drahov, Hamr a podél řeky Nežárky se vrací do Veselí nad Lužnicí. Celková délka činí 15 km.

Fotografie z otevření stezky

Nacházíme se na nejvyšším bodě naučné stezky. Jsou odtud vidět Zlukov a Drahov. Tato cesta tvořila hranici rožmberského a hradeckého panství. Byly na ní umístěny historické hraniční kameny, které někdo odcizil na konci 20. století.
Přibližně 700 metrů po části turistické značce, se nachází tabulka, označující jedno z největších mohylových pohřebišť v jižních Čechách. Mohylové pohřebiště v lese Klobasná, je jedno z nejlépe dochovaných mohylníků (více než 70 mohyl).
Jsou datovány do raného středověku (8. až 9. století). Lokalitu objevil Jan Nepomuk Wohlfích, který zde v 80. letech 19. století prokopal 3 mohyly. Další dvě zde odkryl o zhruba deset let později Jindřich Richlý. V roce 1951 byl proveden archeologický průzkum Archeologickým ústavem (AÚ) Praha, v polovině sedmdesátých let expoziturou Archeologického ústavu ČSAV pro jižní a západní Čechy v Plzni. V roce 2021 bylo mohylové pohřebiště zdokumentováno moderními archeologickými metodami Janem Johnem z Archeologického ústavu Filosofické fakulty Jihočeské univerzity.
Pohřebiště se dělí na dolní a horní. Z původního počtu 65 dobrých mohyl se dochovalo celkem 61 mohyl,
4 mohyly zanikly při archeologickém výzkumu AÚ Praha v roce 1951. Pohřebiště se rozkládá na ploše cca 2 ha. Mohyly jsou uspořádány do deseti rovnoběžných řad probíhajících ve směru západ-východ, které jsou od sebe vzdáleny 3 až 40 m a jejichž délka se pohybuje od 20 do 240 m. Horní část pohřebiště se skládá ze 14 mohyl, z nichž většina má kruhovitý nebo mírně oválný půdorys, jejich průměr se pohybuje mezi 8 až 13 m a výška 0,8 až 1,6 m. Kromě nich se na mohylníku nachází několik menších mohyl o výšce do 0,5 m a především velká oválná mohyla ve střední části lokality. Ta má rozměry 15 x 8 m, vysoká je 1,2 m.
Několik mohylových nápsů je ohraničeno malým obvodným žlábkem, z něhož byl patrně při budování mohyly získáván materiál pro její stavbu. Hloubka těchto žlábků, které jsou v současnosti v terénu již jen málo patrné, nepřesahuje 30 cm.
Osou mohylníku je 50 m dlouhá řada 4 mohyl zahrnující i výše zmíněnou oválnou mohylu.
Zbývající mohyly jsou rozptýleny v jejím okolí na ploše cca 0,6 ha.

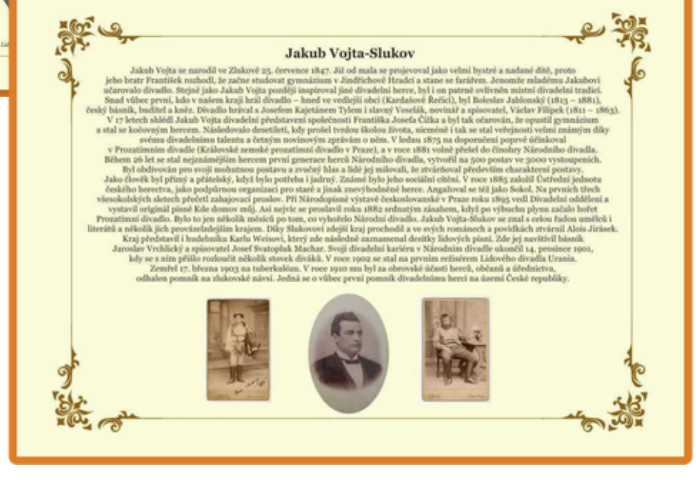
Jakub Vojta-Slukov

Jakub Vojta se narodil ve Zlukově 25. července 1847. Již od mala se projevoval jako velmi bystré a nadané dítě, proto jeho bratr František rozhodl, že začne studovat gymnázium v Jindřichově Hradci a stanse se farářem. Jenomže mladému Jakubovi učarovalo divadlo. Stejně jako Jakub Vojta později inspiroval jiné divadelní herce, byl i on patrně ovlivněn místní divadelní tradicí. Snad vůbec první, kdo v našem kraji hrál divadlo – hned ve vedlejší obci (Kardašově Řečici), byl Boleslav Jablonský (1823 – 1881), český básník, buditel a kněz. Divadlo hrával s Josefem Kajetánem Tylem i slavný Veselák, novinář a spisovatel, Václav Filípek (1811 – 1863).
V 17 letech shlédl Jakub Vojta divadelní představení společnosti Františka Josefa Čížka a byl tak očarován, že opustil gymnázium a stal se kočovným hercem. Následovalo desetiletí, kdy prošel tvrdou školou života, nicméně i tak se stal veřejnosti velmi známým díky svému divadelnímu talentu a čteným novinovým zprávám o něm. V lednu 1875 na doporučení poprvé účinkoval v Prozatímním divadle (Královské zemské prozatímní divadlo v Praze), a v roce 1881 vstoupil přímo do činohry Národního divadla. Během 26 let se stal nejznámějším hercem první generace herců Národního divadla, vytvořil na 500 postav ve 3000 vystoupeních.
Byl obdivován pro svoji mohutnou postavu a zvučný hlas a lidé jej milovali, že ztvárňoval především charakterní postavy. Jako člověk byl přímý a přátelský, když bylo potřeba i jadrný. Známé bylo jeho sociální cítění. V roce 1885 zakládá Ústřední jednotu českého herectva, jako podpůrnou organizaci pro staré a jinak znevýhodněné herce. Angažoval se též jako Sokol. Na prvních třech všesokolských sletech přečetl zahajovací proslov. Při Národopisné výstavě československé v Praze roku 1895 vedl Divadelní oddělení a vystavil originál písně Kde domov můj. Asi nejvíc se proslavil roku 1882 srdnatým zásahem, když po výbuchu plynu zachránil hořet Prozatímní divadlo. Bylo to jen několik měsíců po tom, co vyhořelo Národní divadlo. Jakub Vojta-Slukov se znal s celou řadou umělců i literátů a několik jich provázelo jejich krajem. Díky Slukovovi zdejší kraj prochodil a ve svých románech a povídkách ztvárnil Alois Jirásek.
Kraj představil i hudebníku Karlu Weisovi, který zde následně zaznamenal desítky lidových písní. Zde jej navštívil básník Jaroslav Vrchlický a spisovatel Josef Svatopluk Machar. Svoji divadelní kariéru v Národním divadle ukončil 14. prosince 1901, kdy se s ním přišlo rozloučit několik stovek diváků. V roce 1902 se stal na prvním ročníku Lidového divadla Urania.
Zemřel 17. března 1903 na tuberkulózu. V roce 1910 mu byl za obrovské účasti herců, občanů a úředníctva, odhalen pomník na zlukovské návsi. Jedná se o vůbec první pomník divadelnímu herci na území České republiky.

ZLUKOVSKÁ KAPLIČKA

Kaple na návsi byla **původně dřevěná** a roku **1875** za starosti* **Jakuba Čecha** z čp. 10 **postavena zděná** a opatřena novým zvonem. Oprávnění a postavení **oltáře provedl Tomáš Hes**, samouk tesař z čp. 45 v roce 1875. Za práci dostal od obce 100 zlatých. Stejný oltář zhotovil do obce Třebějice. **V roce 1916** oltář částečně ohořel. Byl však Tomášem Hesem znovu opraven. **Zvon** kaple, který byl za okupace sejmut a musel být dán na děla, což se dělo všady pokud bylo možno zvony z věží sejmout. To bylo ve druhé světové válce, v první byl zvon zachráněn. **V roce 1918** měl být odevzdán k válečným účelům, ale starosta obce J. Vránek zvon zachránil, když řekl, že nemůže přečíst německý raport.

V roce 1935 byla kaple opravena, kde náklad činil 13 000 Kč. **První mše** byla **20. října** a nebylo pamětníka, že by před tím zde někdy byla.

Další **rekonstrukce** proběhla v letech **1991, 1994 a v roce 2023/2024**, kde bylo nutné zajistit statiku kaple a vyrobit novou část oltáře a lavic.

* za starosti = tehdejší výraz pro výrobu, realizaci

ZLUKOVSKÁ ŠKOLA

První zmínku o škole ve Zlukově nacházíme **v kronice školy Drahovské**, kde je zapsáno toto: "Když roku 1824 vypukl v Drahově požár a stará školní budova byla též jím zničena, vyučovalo se po dva roky ve třídě ve Zlukově, kamž i tehdejší učitel z Drahova se přestěhoval. Po vystavění nové školní budovy v Drahově roku 1848-1855, počalo se vyučovati v této, kamž opět děti ze Zlukova znovu do této školy k učivu dochází. Když na počátku 20. století nastala potřeba dvoutřídní školu o jednu třídu rozšířit, vzali občané Zlukovští v úvahu obtíže cesty, které dítky jejich navštěvováním Drahovské školy překonávati musely, vzali v úvahu dosti velký obnos, kterým by na rozšíření školy v Drahově přispěti museli, usnesli se a požádali okresní školní radu v Třeboni o to, by Zlukov byl ze školní obce Drahovské vyškolen a ve Zlukově samostatná škola zřízena byla.

Na základě žádosti ze Zlukova, vykonala okresní školní rada v Třeboni potřebná řízení a ustanovila výměrem ze dne 20.října 1901 v Drahově komisionální řízení a sepsání protokolu. Tento byl sepsán 4. listopadu 1901 ve Zlukově na základě šetření z 20. října 1901 o vyškolení obce Zlukova z obce Drahovské. Vzdálenost od školního prahu v Drahově až ku prvnímu stavení ve Zlukově je 2140 m až k poslednímu stavení uzavřené obce Zlukova 2620 m. K překonání této vzdálenosti potřebují dítky ze Zlukova nejměně jednu hodinu času. Tuto vzdálenost překonává průměrně 78 dítek výkazem ze dne 27.června 1901."

"Zemská školní rada potvrzuje dne 4. května 1903 rozhodnutí o zřízení samostatné školy ve Zlukově. Byla zvolena místní školní rada a tato složila slib do rukou okresního hejtmana K. Smitky dne 24. září 1903. Výměrem ze dne 29. srpna 1903 nařizuje okresní správa, aby obec Zlukov zabezpečila prozatimní učební místnost a vše potřebné pro zahájení vyučování. Okresní školní rada výměrem ze dne 16. září 1903 svolává do Zlukova komisionelní řízení na přijetí prozatimní školní učebny na den 24. září 1903."

V říjnu roku 1903 bylo zahájeno vyučování. Prvním učitelem se stal František Hrubý z Hamru.

V roce 2024 škola funguje jako **Mateřská škola u Rybníčka** a je oceňovaná za svoji pečlivost, kreativitu a šikovnost dětí, které nastupují do základních škol.

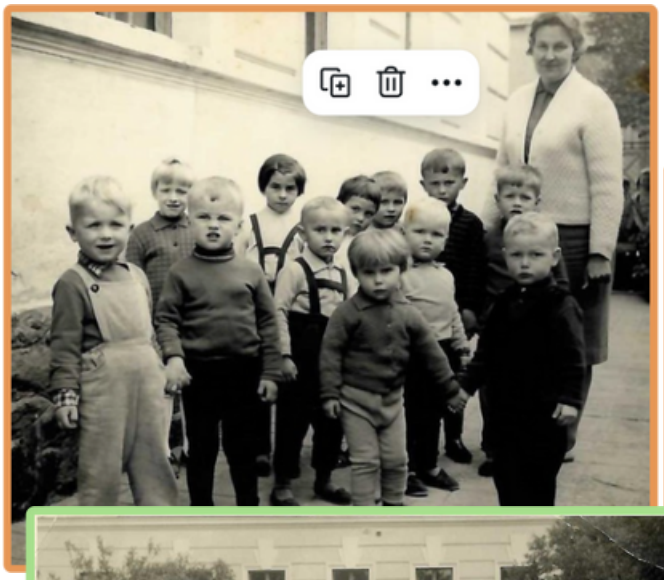

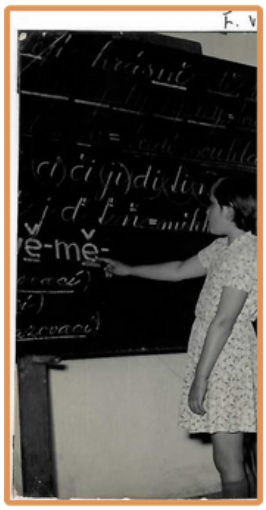

TVRZ VE ZLUKOVĚ

V pokročilejší polovině 15. století Zlukovské sídlo mělo charakter tvrze jako rezidence svých držitelů, ale neměla dlouhého trvání. Na přelomu 15. a 16.století prodali bratři Jindřich a Petr Smrčkové z Mnichu celou ves Zlukov s tvrzí, poplužním dvorem a vším příslušenstvím kněžně Kateřině Minsterberské, rozené ze Sas. Následně majetek po Kateřinině smrti zdědila její dcera Anna Minsterberská, manželka Jindřicha. Zlukovský dvůr s 1/2 lánu pozemků, byl odprodán jistému Dvořákovi, a zbývající pole, louky a haltýře prodala Anna 26. srpna 1534 Matěji Kuklweitovi z Horusic. Kuklweit zároveň odkoupil Dvořákovu část a soustředil tak celý dvůr do svých rukou. Později Zlukov připadl Adamovi II. z Hradce, který dvůr připojil k panství Kardašově Řečici.

Zlukovský dvůr, později zvaný Nezbedovský, zpustl za třicetileté války a byl znovu osazen roku 1653 - patřilo k němu tehdy 8 1/2 čtvrti lánu. Později došlo k rozdělení bývalého poplužního dvora na dvě poddanské usedlosti, dnešní čp.8 a 34, nacházející se na návsi ve Zlukově.

Pozůstatek budovy tvrze se s velkou pravděpodobností zachoval v usedlosti čp. 8, kde tvoří zvýšenou severní část jejího západního traktu.

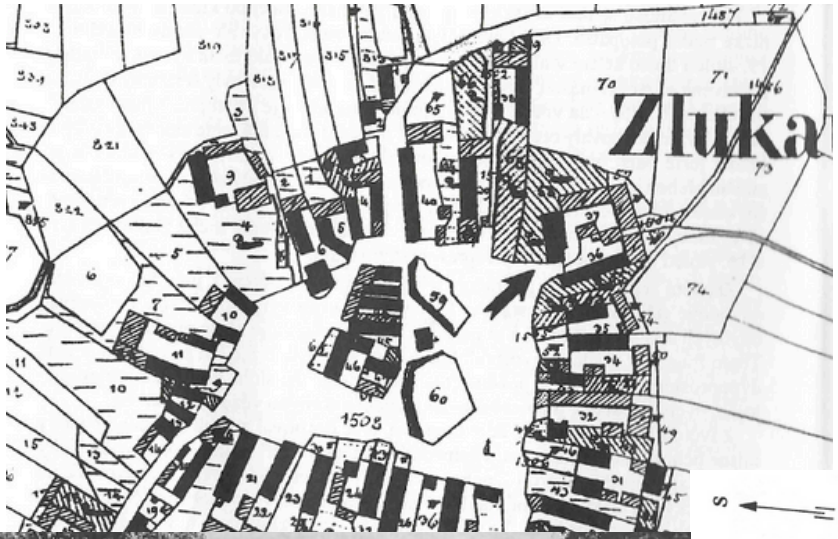

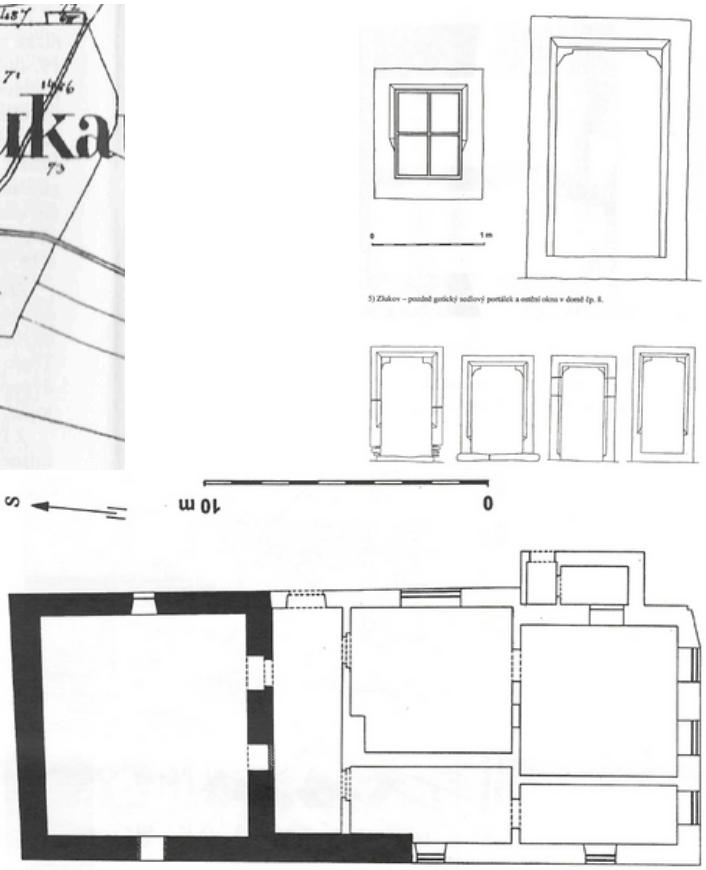

Přízemí domu čp. 8 - předpokládané pozdně středověké zdivo v severní části objektu, zaneseno černě

ZLUKOV A TRADICE

Od nepaměti je zde zvykem, že děvčata na “Smrtelnou neděli” chodí s **“Novým létem”.** Jsou to děvčata od 5 do 12 let. Chodí s bohatě vystrojenou panou dům od domu a přitom zpívají “Nové léto, léto, kdes tak dlouho bylo? U studánky, u rubánky, cos tam dělalo? Červené vejce, žluté mazance. Jaký je to mazanec, bez koření bez vajec. Paní mámo krásná dejte lžíci másla nebo štipec mouky k večeři na vdolky. Pozvem vaše pacholky s špičatými klobouky. Fiala růže kvésti nemůže a ty svatá Markéto dej nám pozor na žito a na všechno obilí, čím nás Pán Bůh nadělí. Svatý Petr z Říma veze flaši vína, aby jste se napili Pána Boha chválili. Nám, nám, nám, těm zlukovským panám.” Za to jsou v každém domě odměňovány penězi a vejci, které si poté rozdělí.

Po čtrnácti dnech přicházejí Velikonoce. A tak samozřejmě nemohou chlapci zůstat pozadu. Mají ovšem situaci trochu ztíženou. Počínaje čtvrtka poledním **odlétají zvony do Říma a chlapci chodí s řehtačkami a klapačkami** po vesnici a nahrazují zvonění. To znamená: čtvrtek poledne, večer, pátek ráno, poledne, tři hodiny odpoledne, večer, sobotu ráno. V ranních hodinách se musí za svítání vstávat, projdou celou vesnicí za zvuku příslušného nářadí tj. klapaček, řehtaček a kolovratů, což býval nástroj pro větší kluky. V pátek pak po ranním řehtání vezmou košík a vydají se na obchůzku obcí. Zastaví se u každého domu, nejdříve zařehtají a pak začnou vyzpěvovat co hrdlo dá: “A ty nevěrný Jidáši cos to učinil, že si svého mistra židům prozradil. A ty za to budeš v pekle pikati, s luciferem, ďáblem tam přebývati.” V každém domě na ně čekají. Dříve se vycházelo od domu čp.73. V každém domě dostanou vejce a peníze, o které se pak v sobotu ráno po “řehtání” rozdělí.

Oba tyto zvyky se DODRŽUJÍ dodnes.

ZLUKOV A TRADICE

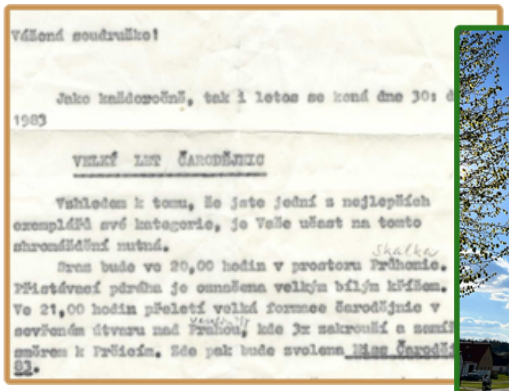
Vážení soudruhové!

Jako každoročně, tak i letos se koná dne 30: 4
1983

VELKÝ LIST ČARODĚJNIC

Vzhledem k tomu, že jste jedni z nejlepších
exemplářů své kategorie, je Vaše účast na tomto
shromáždění nutné.
Sraz bude ve 20,00 hodin v prostoru Průhonic.
Přistávací plocha je označena velkým bílým křížem.
Ve 21,00 hodin přeletí velká formace čarodějnic v
sevřené dívaru nad Průhonicí, kde je zakroužíí a nasmí
směrem k Průhonám. Zde pak bude zvolena Máj čarodě
22.

...stavění máje...

...masopust...

...svátky ...

...hasiči...

... Zlukov plný tradic.

ZLUKOV V ZAJÍMAVÝCH DATECH

1340 (ze spisu J. Hrubého) první písemná zmínka o Zlukově

1400 osadníci byli většinou německého původu, obec byla v držení různých pánů: Vyšaty a Buzka z Machovic, krále Václava IV, rytíře Smrčky a jeho rodu

1534 26. srpna- prodala dvůr, louky i pole Aňa, dcera Kateřiny, kněžny Minsterberské, vdova po Jindřichu IV. z Hradce, Matěji Kuklvejtovi z Horusic

1545 nové majitelky, vnučky Aňi z Hradce, Voršila a Alžběta, provdaná za Diviše Slavatu z Chlumu

1585 po smrti Alžběty připadla obec Zlukov Adamovi II. z Hradce a ten ji připojil k panství Řečickému

1621 po bitvě Bělohorské se obyvatelé Zlukova museli vzdát evangelické víry, kdo se nevzdal, opustil svou rodnou ves

1684 Franta Vojta, sedlák ze Zlukova, byl jako podezřelý z kacířství na panství krumlovském popraven

1720 sedláci ve Zlukově: Matěj Adamů, Vít Leksa, Vít Novák, Pavel Zavadil, Jakub Janek, Pavel Bartoš, Jiří Vojta, Jan Kadlec, Tomeš Bicek, Ondřej Drábek, Josef Kouba, Tomáš Vaněk,Řehoř Dvořák, Václav Holub, Matěj Krátkej, Jakub Jeníček, Prokop Matějíček, Jan, Janda a Martin Dobeš

1835 bylo zde 48 domů a 325 obyvatel
1862 bylo ve Zlukově 50 domů a 348 obyvatel
1860 bylo ve Zlukově 362 obyvatel
1875 byla postavena za starosti Jakuba Čecha zděná kaple
a byla opatřena novým zvonem, oltář zhotovil samouk
tesař Tomáš Hes (čp45), za práci dostal 100 zlatých
1890 bylo ve Zlukově 64 domů a 357 obyvatel
1900 bylo ve Zlukově 368 obyvatel
1910 bylo zde 68 domů a 391 obyvatel
1918 měl být zvon kaple odvezen k válečným účelů, ale
starosta obce J. Vránek zvon zachránil, když řekl, že
nemůže přečíst německý raport
21.prosince projížděl prezident T. G. Masaryk - vystoupil
na nádraží ve Veselí nad Lužnicí a promluvil k lidu
1919 1. května byla zasazena Lípa Svobody
1921 bylo ve Zlukově **404 obyvatel**
1926 postavena obecní váha a opravena kovárna
sbor dobrovolných hasičů postavil pomník padlým v
I. světové válce
1926 byl vysázen borový les pod hrází rybníka Nový
pan Jaroslav Pražma rozbil okno prakem u Vránků (čp 62)
1927 postaven čistič obilí - triel a byla postavena silnice k obci
Újezdec
bylo vytvořeno meliorační družstvo a odvodňovaly se
Kukače
byla vybudována kanalizace
ceny dojných krav se pohybovaly od 3 000 Kč, chleba
stál 3 Kč/kg,20 - 24 Kč máslo, 50 hal. - 1 Kč slepičí vejce
1928 pivo stálo 1,30 - 1,50 Kč za 1 litr
byla zavedena do obce elektrika z Veselí
23.9. se konalo veřejné hasičské cvičení za účasti všech
sborů v okrese

1929 nastaly velké mrazy (2.února bylo -30°C, 3. února bylo -32°C, 10. února bylo, -37°C, 11. února dokonce -39°C
v březnu se mrazy vrátily a zmrzlo 338 stromů
v tomto roce se přihnala v půl šesté velká bouře, vyvracela stromy a brala střechy
na podzim zde bylo spousty hrabošů (bylo povinné trávení)
byl postaven nový hostinec u Bartošů

1930 1.ledna byla otevřena 2. třída obecné školy
v obci bylo 386 osob (190 mužů, 196 žen), bylo zde 84 domů

1931 byla postavena hasičská schráň

1932 znovu provedena kanalizace obce
byl vytarasen rybník na návsi a osazen rybami

1935 opravena kaple (náklad 13 000 Kč)
20. října byla první mše v kapli

1936 podle nařízení o povinné školní docházce musí děti po 5 letech školní docházky pokračovat v měšťanské škole v Mezimostí

1937 byla odhalena pamětní deska na rodném domě Jakuba Vojty Slukova (čp. 17)
byla otevřena stezka Jakuba Vojty Slukova, byla zde i jeho dcera paní Maixnerová

1938 kritický rok
21.května byla vyhlášena částečná mobilizace
23.září byla znovu mobilizace mužů do 40 let, , odvedeno 20 koní do války, v obci zůstalo 7 koní velký úbytek potahu měl za následek nemožnost sklizně a obhospodaření polí - hospodáři si ale vzájemně vypomohli
29.září došlo k zabrání sudet
16. října vypukla v obci slintavka a kulhavka, uhynulo 22 kusů hovězího dobytka

... nastaly těžké časy pro národ Český ...

1949 bylo založeno JZD
1950 26.září byly rozorány meze
15.července je trvale otevřen útulek pro děti
1953 1.června provedena výměna peněz (50 Kč = 1 Kčs, v záložně 5 Kč = 1 Kčs)
byly zrušeny potravinové lístky a šatenky
rodák MUDr. Josef Vaněk dostal titul “Laureát státní ceny”

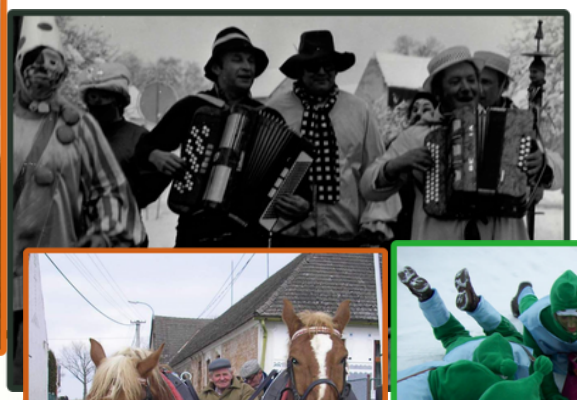

1956 byli likvidováni zemědělci (majetek propadl státu, přesídlila sem traktorová stanice
bylo zrušeno Vesnické spotřební družstvo
otevírá se znovu hostinec a na školní budově hnízdí čápi, ale ucpal se komín, hnízdo bylo shozeno a uhnízdili se na statku u Františka Drsa, kam jim bylo dáno k tomu čelu kol
1957 byla zbourána kovárna a zrušena škola, místo ní opět útulek pro děti
1961 v obci je 41 televizorů
1965 byl vybudován park před pomníkem Slukova (lavičky, keře, stromky)
1968 JZD vlastní nový kombajn
1970 bylo ve Zlukově 256 obyvatel
TJ Sokol - oddíl odbíjené mužů (členové upravili hřiště)
1972 bylo vyměněno staré osvětlení za nové
od 1. července jezdí do Zlukova autobus
z bývalé prádelny byla zřízena klubovna mládeže
1973 byl zřízen nový rozhlas a dokončuje se čekárna na autobus
1974 k večeru se přihnala velká bouře s kroupami (měly váhu 110 gr), které ležely jak padlý sníh, ovoce spadané, všady mnoho vývratí kolem silnice, vesnice od světa byla odříznuta, byly poničené střechy a rozbitá okna
byla dokončena odpadní stoka z vesnice do Pelantu (odebrala spoustu vody ze studní)
1976 od 1.ledna byl zrušen národní výbor a sloučeny obce Žíšov, Řípec, Zlukov, Drahov, Val, Hamr a Vlkov - byly začleněny k Veselí
došlo ke scelení pozemků a tím zanikla hezká jména lokalit jako je na Širokém, na Doubku, Rumlice, Čekal
1977 24.července uspořádána slavnost k výročí narození V. Slukova, hojná účast
tento rok bylo naposledy vyučováno ve škole, občané to nesli s nelibostí
dochází k dalšímu kupu chalup Pražáky

1978 dochází k melioraci luk mezi Zlukovem a Pelantem
4. prosince odprodán poslední kůň z JZD
staví se silnice ze Zlukova do Drahova
1979 byla zrušena bývalá mlýnská cesta ze Zlukova do Krkavce
byla dokončena silnice mezi Drahovem a Zlukovem
1982 dokončena silnice Zlukov-Drahov, ale nekvalitně
1983 14. května 80. výročí úmrtí Vojty Slukova
1984 vyčištěn návesní rybník a studna u Marsů
1985 adaptace školní budovy pokračuje z roku 1984 - výměna oken, dveří, podlahy, ...
obraty v místní prodejně 1 300 000 Kčs, obrat v pohostinství 250 000 Kčs
v prodejně zaveden prodej lahvového piva
cena piva za půl litr 2,50 Kčs
1986 vybavení zasedací místnosti OV
oprava prodejny Jednota
zavedení akumulačních kamen do školní budovy
místní knihovna přestěhována do hasičské sborovny za účelem opravy místnosti v budově školy
1987 pokračují práce v rekonstrukci školy
zpracován plán vodovodu
opravena místnost pro obecní knihovnu a opraveno hřiště Drska
1988 budování obecního vodovodu
1991 byl sestaven Program obnovy vesnice
sbírka na opravu kapličky (6.160 Kč)
celoroční útulek byl přeměněn na mateřskou školu
1994 dokončena oprava kapličky a školy
10 občanů obdrželo telefonní čísla
1. listopadu se poprvé rozezněl elektrický zvon v kapličce (zvoní každé poledne a večer v 18. hod.), kde do báně na zvoničce uložil pan Jiří Hrádek při rekonstrukci kapličky „ poselství budoucím generacím“

1995 otevřena prodejna paní H. Hesové – Smíšené zboží
postavena telefonní budka
1996 po 45 letech – Procesí na pouť do Drahova
25. září začala úprava rybníka – vyhloubení dna, navršení hráze (rybářství Třeboň)
90 let od založení SDH
2001 podepsání smlouvy s firmou Comett Plus Tábor o autobusové dopravě probíhá plynofikace obce – firma UNIGAS (výkopy přípojek plynů do domů)
2003 21. června se koná velká vzpomínková slavnost k 100. výročí úmrtí Jakuba Vojty Slukova
2004 sraz rodáků obce Zlukov
2009 27. června sraz rodáků obce Zlukov
oprava veřejného osvětlení
2011 začal se vydávat obecní zpravodaj "Náš Zlukov"
2012 uzavření partnerství s obcí Nový Přerov
výměna oken a dveří u hasičské zbrojnice
vytvoření a předání obci vyřezávaného betléma panem Oldřichem Wágnerem, Oldřich Wágner byl autorem i dřevěné sochy Jana Nepomuckého u kapličky
2013 zřízení obecního znaku a vlajky
22. června uspořádání Zlukovských slavností
rekonstrukce sociálního zařízení v MŠ u Rybníčka
2016 21. května SDH Zlukov uspořádalo ke 110. výročí založení hasičského sboru ve Zlukově okrskovou hasičskou soutěž; tým Zlukovských žen se umístil na druhém místě

2019 27. června sraz rodáků obce Zlukov
2021 otevřen sběrný dvůr ve Zlukově
2023 zahájení opravy kaple ve Zlukově
pořízení štípacího stroje na zpracování dřeva
zakoupení skákacího hradu pro obec “Kráva Jitka”
zřízeno workoutové hřiště ve Zlukově
2024 zakoupení obecního traktoru pro údržbu obce
zahájení pozemkové úpravy
zahájení restrukturalizace a výstavby Kanalizace ČOV-Zlukov
31. srpna 2024 sraz Rodáků, občanů a přátel Zlukova

ROZVÍJÍME, STARÁME SE ...

workoutové hřiště

obchod se smíšeným zbožím

sběrný dvůr pro občany

mateřská škola

technika k údržbě obce

skákací hrad kráva Jitka

provoz hospůdky

Zlukov je malebná vesnice v Jižních Čechách, která je krásná nejen svým prostředím, ale i tradicemi, hodnotami, o které se její občané rádi a pečlivě starají.

Děkujeme všem, kteří zaznamenávali a zaznamenávají dění v obci. Díky nim, můžeme proplout historií a připomenout si důležité mezníky v životě Zlukova a zanechat tak významný odkaz budoucím generacím.